

PENSJONERATA.

Bezpłatnie 36 Mk., Kr. 66,
półrocznie 18 Mk., Kr. 33,
kwartalnie 9 Mk., Kr.
16,50.

ZA GRANICĄ:

Bezpłatnie 48 mk., półrocz-
nie 24 mk., kwartalnie
12 mk.

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ.
WYCHODZI CODZIENNIE Z WYJĄTKIEM NIEDZIEL I ŚWIĄT.

OGŁOSZENIA.

Cena za wiersz drobno-
go piśma (petit) po tek-
ście i mk.

Numer pojedynczy
20 fenigów.

Redakcja i Administracja Miodowa Nr. 20.

Redakcja otwarta od 9—12 i 3—4 p. p.

Redaktor przyjmuje od 11—12 w południe.

DZIAŁ URZĘDOWY

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

w przedmiocie udzielania rolnikom, poszkodowanym przez działania wojenne, pożyczek bezprocentowych w postaci świadczeń w naturze lub w gotówce.

Art. 1. W celu okazania niezbędnej pomocy ludności rolniczej, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych udzielać będzie rolnikom, poszkodowanym przez działania wojenne, pożyczek bezprocentowych w postaci świadczeń w naturze lub w gotówce.

Art. 2. Udzielone pożyczki ulegają zwrotowi w ciągu lat czterech w jednorazowej spłacie lub w ratach, których wysokość i terminy oznaczone będą przy udzieleniu pożyczki przez właściwą władzę.

Art. 3. Ściąganie rat odbywać się będzie w drodze administracyjnej trybem, ustanowionym dla ściągania bezspornych należności skarbowych.

Art. 4. Pożyczki ulegają potrąceniu z ewentualnie przypadających dłużnikowi odszkodowań wojennych.

Art. 5. Na cele udzielania pożyczek, stosownie do rozporządzenia niniejszego, Ministerstwo Rolnictwa i Dóbr Państwowych rozporządzać będzie w roku 1919 kredytem do wysokości 30.000.000 marek.

Art. 6. Wykonanie rozporządzenia niniejszego poleca się Ministrowi Rolnictwa i Dóbr Państwowych, który wyda szczegółowe przepisy wykonawcze w porozumieniu z Ministrem Skarbu.

Prezydent Ministrów:

(—) I. J. Paderewski.

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:

(—) Janicki.

Warszawa, dnia 22 marca 1919 r.

OKÓLNIK

DO WSZYSTKICH KOMISARZY POWIATOWYCH w sprawie dostaw zboża przez drobnych właścicieli rolnych.

Decretem z dnia 29 stycznia r. b. (Dziennik Praw Nr. 10, poz. 126) nadano Ministrowi Aproprowiacji prawo karania w drodze administracyjnej do wysokości 6 miesięcy więzienia i Mk. 100.000 winnych niedostarczenia ziemiopłodów. W stosunku do producentów większej własności rolnej z dekretu powyższego zrobiono już wielokrotnie użytek, skazując poszczególnych obywateli ziemskich na więzienie i grzywnę łącznie.

Własność rolna drobna (jednakże chodzi tu jedynie o posiadaczy ponad 6 morgów, gdyż, zgodnie z § 7 rozporządzenia Ministerstwa Aproprowiacji w sprawie obrotu ziemiopłodami z dnia 23 listopada 1918 r., własność małorolna poniżej 6 morgów ziemi ornej zwolniona jest od wszelkich dostaw przymusowych), dotychczas, pomimo zagrożenia odpowiedzialnością z tytułu powyższego dekretu, do dostaw nie przystąpiła.

Obowiązek wyżywienia ludności bezrolnej spoczywa zarówno na większej, jak i na drobnej własności rolnej. Miasta, okręgi przemysłowe i odebrawe na wschodzie tereny b. etapów są całkowicie wygłodzone i ludność oczekuje pomocy od tych, którzy wojną w słabszym stopniu dotknięci zostali.

Wobec tego w porozumieniu z Ministrem Aproprowiacji polecam Panu wiceprzewodniczącemu Rady Gminnej, aby w przeciągu tygodnia od daty otrzymania niniejszego rozporządzenia przedstawił referentowi aproprowiacji w powiecie wykaz rozkładu kontyngentu na poszczególne wsie, przy czym kontyngent, wyznaczony dla gminy przez referenta aproprowiacyjnego,

go, winien być w całkowitej ilości rozłożony i nie ulegnie w żadnym razie redukcji.

W razie niewykonania tego nakazu przez którekolwiek z Rad Gminnych w terminie przytoczonym, nakaz powyższy obowiązani będą wykonać wójtci gmin w terminie tygodniowym pod rygorem odpowiedzialności z art. 639 Kodeksu Karnego (bezczyнность władzy).

W stosunku do wsi, które po otrzymaniu nakazu z gminy nie rozpoczęłyby natychmiast dostawy, zastosowane będą kary od 10 do 100 tys. mk.

O ile jedynie poszczególni gospodarze we wsi będą odmawiali dostawy, ukarze się ich grzywną do 10 tys. mk. i więzieniem do 6 miesięcy. Sołtysi za bezczyнность władzy będą karani z mocy art. 639 Kod. Kar. tak samo, jak i wójtci.

Zwracam szczególniejszą uwagę zainteresowanych, że stosowanie kar, w dekrecie przewidzianych, dotknąć może włóścian nawet zupełnie niewinnych, odpowiadających jednak solidarnie za zachowanie się swych sąsiadów z teje wsi.

Minister Spraw Wewnętrznych:

(—) S. Wójciechowski.

Warszawa, dn. 24 marca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Skarbu w wykonaniu art. 54 Dekretu z dnia 5 lutego 1919 r. Nr. 135 (Dziennik Praw, Nr. 12) w przedmiocie podatku majątkowego, dotyczące wymiaru i poboru państwowego podatku od nieruchomości w miastach na obszarze b. okupacji niemieckiej.

Art. 1.

W celu określenia granic przestrzeni zaludnienia pod względem obowiązku podatkowego (art. 1 ustawy z dnia 6/19 czerwca 1910 r. Zbiór. Praw i Rozporz. Rząd. za 1910 r., Nr. 113 art. 1499), określenia wysokości potrąceń z dochodu brutto (art. 11 ustawy), rozstrzygnięcia skarg na decyzję i uchwały komisji podatkowych miejskich (art. 22 i 41 ustawy), oraz zezwalania, wskutek próśb kontrybuentów, na udzielanie ulg podatkowych, wspomnianych w art. 65 ustawy, ustanawia się komisje okręgowe w miastach, w których mają siedzibę zarządy skarbowe, względnie delegacje Ministerstwa Skarbu.

Wymiar podatku przeprowadzają komisje podatkowe miejskie, których siedziby oznaczy Ministerstwo Skarbu.

Art. 2.

Komisja okręgowa do spraw państwowego podatku od nieruchomości w miastach składa się w Warszawie i Łodzi z prezesa zarządu skarbowego, a w pozostałych okręgach z prezesa delegacji Ministerstwa Skarbu lub jego zastępcy jako przewodniczącego, dwóch członków od Ministerstwa Skarbu w osobach członków zarządu lub delegacji z nominacji Ministra Skarbu; prezydenta miasta, będącego siedzibą zarządu skarbowego lub delegacji Ministerstwa Skarbu, lub jego zastępcy, prezesa Dyrekcji szczególnej Towarzystwa Kredytowego Ziemskiego lub Rady teje Dyrekcji i Budowniczego miejskiego lub powiatowego, wreszcie trzech członków z pomiędzy płatników podatku i tyłuż zastępców.

Art. 3.

Komisje podatkowe miejskie składają się, pod przewodnictwem miejscowego inspektora skarbowego lub jego zastępcy, z dwu przedstawicieli zarządu miejskiego, budowniczego miejskiego lub powiatowego, delegatów od władz, pod zarządem których pozostają nieruchomości państwowe, podlegające opodatkowaniu, i czterech członków z pomiędzy kontrybuentów i tyłuż zastępców.

Art. 4.

Członkowie komisji okręgowych z pomiędzy kontrybuentów i ich zastępców mianowani będą na przeciąg lat 4-ech przez Ministra Skarbu z pośród 12-tu osób obowiązanych do płacenia podatku, przedstawionych przez prezesa zarządu skarbowego, względnie delegacji Ministerstwa Skarbu, w porozumieniu z prezydentem miasta, w którym ma siedzibę zarząd skarbowy, względnie delegacja Ministerstwa Skarbu.

Członkowie komisji miejskich z pośród kontrybuentów i ich zastępcy wybierani będą na przeciąg lat 4-ech przez Rady miejskie.

W razie gdyby Rada miejska we właściwym terminie nie dokonała wyboru członków komisji od płatników podatku, członków takich mianuje prezes zarządu skarbowego, względnie delegacji Ministerstwa Skarbu, na wniosek inspektora skarbowego.

Art. 5.

Biurowość w komisjach okręgowych i miejskich powierza się prezesom tych komisji.

Art. 6.

Wykazy wspomniane w art. 11 ustawy o normach potrąceń z dochodu brutto winny być przedłożone przez miejskie komisje podatkowe do komisji okręgowych do dnia 15 kwietnia, a przez te ostatnie Ministerstwu Skarbu przed 1 maja 1919 r.

Art. 7.

Deklaracje wskazane w art. 25 ustawy winny być dostarczone do właściwych komisji miejskich do dnia 15 maja 1919 r.

Art. 8.

Rozsyłanie awizacji, wskazanych w art. 34 ustawy, winno być zakończone prze 15 sierpnia 1919 r.

Listy kontrybuentów, wskazane w art. 46 ustawy za lata 1917 i 1918, komisja miejska przesyła do dnia 15 października 1919 r., a oddzielnie do wymiaru na okres wymiarowy od roku 1919 począwszy, do dnia 15 listopada 1919 r.

Art. 9.

Od przedmiotów podatkowych, które w okresie wymiarowym 1912 — 1916 były opodatkowane, pobierze się podatek za lata 1917 i 1918 w wysokości ustalonej na to pięciolecie. Wymiar i pobór podatku może jednak nastąpić także w drodze ugody władzy skarbowej i instancji z obowiązany do opłaty podatku; umówione kwoty wymagają zatwierdzenia co do Warszawy i Łodzi przez Min. Sk., zresztą przez prezesa delegacji Min. Sk.

Przedmioty podatkowe, które w ostatnim okresie wymiarowym nie były opodatkowane, lub co do których wysokość podatku nie może być obecnie ustalona, należy opodatkować za l. 1917 i 1918 lub za czas krótszy w drodze wymiaru, względnie ugody, a to na podstawie deklaracji wniesionych przez właścicieli lub zastępujące ich osoby w terminie oznaczonym przez właściwą władzę skarbową i instancji.

Art. 10.

Stopę podatku na rok 1919 i 1920 określa się ogólnie w wysokości 6% dochodu netto z nieruchomości (art. 14 ustawy).

Wysokość podatku za okres wymiarowy 1921 i 1922 zostanie później określona,

Art. 11.

Wpłata podatku za lata 1917 i 1918 winna nastąpić w połowie przed 15 listopada 1919 i w drugiej połowie przed 1 lutego 1920. Wpłata za pierwsze półrocze roku 1919 winna nastąpić do 15 listopada 1919, za drugie półrocze tegoż roku 1919 do 1 lutego 1920, a za rok 1920 i następne w terminach, wskazanych w art. 49 ustawy.

Art. 12.

Komisje miejskie mają prawo właścicielom, do tkniętym Dekretem z dnia 19 grudnia 1918 r., Dziennik Praw, Nr. 20, poz. 62, o moratorium mieszkaniowym dla pozostających bez pracy, umórzcy przypas dający podatek w stosunku do ubytku w dochodzie z nieruchomości wskutek moratorium mieszkaniowego, a to aż do wysokości sumy całego należnego podatku za okres działania rzeczonoego Dekretu, t. j. do 1 lipca 1919 r.

Komisje okręgowe posiadają także same prawo w tym przedmiocie.

Prośby o przyznanie ulg podatkowych z tego tytułu należy wnosić do właściwych komisji miejskich.

Art. 13.

Skargi na decyzje komisji okręgowych podawane będą przez kontrybuentów do Ministra Skarbu za pośrednictwem komisji okręgowych w terminie wskazanym w art. 42 ustawy i będą rozstrzygane ostatecznie przez tegoż.

Art. 14.

Kompetencja nadana mocą ustawy bądź instrukcji w przedmiocie wykonania tej ustawy — Izbowi Skarbowym i zarządzającym temiz — przechodzi na zarząd skarbowy, względnie Delegacje Ministerstwa Skarbu lub prezesów tych instytucji, kompetencja zaś inspektorów podatkowych przechodzi na inspektorów skarbowych.

W miejsce urzędów, powołanych w ustawie lub w instrukcji do ogólnego zarządu podatkiem i do wykonywania potrzebnych do tego czynności wstępują komisje podatkowe, wymienione w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

Art. 15.

Normy postępowania przepisane przez instrukcję, zatwierdzoną przez Ministra Finansów w dniu 10/23 grudnia 1910 r. (Zbiór Praw i Rozp. Rząd. z 1911 r., Nr. 12 art. 139) oraz dołączone do tejeż wzozy dokumentów, potrzebnych przy wymiarze i pórborze podatku, zachowują swoją moc i nadal, o ile nie zmienia ich niniejsze rozporządzenie, za wyjątkiem terminów przewidzianych dla czynności przygotowawczych, które mają być przez organy wymiarowe zastosowane do terminów wymienionych w niniejszym rozporządzeniu.

Art. 16.

Rozporządzenie niniejsze nabiera mocy obowiązującej z dniem ogłoszenia.

Za Ministra Skarbu:

Szef Sekcji:

(—) *Bytka.*

(—) *Birgfellner.*

Warszawa, dnia 6 marca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE

Ministra Kolei Żelaznych o sposobie obliczania opłat za przewóz siana i słomy.

Na mocy dekretu z dnia 7 lutego r. b. Nr. 152 i w myśl porozumienia się z Ministerstwami Skarbu oraz Przemysłu i Handlu zarządzam, aby w uzupełnieniu § 3 części II-iej Taryfy Tymczasowej na przewóz towarów kolejami państwowymi Okręgu Warszawskiego, oraz p. III-go części II-iej Taryfy Tymczasowej na przewóz towarów kolejami państwowymi Okręgu Radomskiego, od dnia 25 marca r. b., aż do odwołania, opłata za przewóz siana i słomy w ładunkach wagonowych obliczania była w sposób następujący:

a) przy załadunku na wagon otwarty (platformę) — za rzeczywistą wagę przesyłki, nie mniej jednak, niż za 10.000 kg.,

b) przy załadunku do wagonu krytego — za połowę siły nośnej podanego wagonu, nie mniej jednak, niż za 5.000 kg.

Kierownik Ministerstwa Kolei Żelaznych:

(—) *J. Eberhardt.*

Warszawa, dnia 20 marca 1919 r.

ROZPORZĄDZENIE.

Podaje się do wiadomości ogólnej, że skrócony adres telegraficzny dla depezy, przesyłanych do Mi-

nisterstwa Przemysłu i Handlu, przyjęty został przez wyraz „Przemhan“.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) *Hęcia.*

Warszawa, dn. 20 marca 1919 r.

STAN EMISJI BILETÓW

POLSKIEJ KRAJOWEJ KASY POŻYCZKOWEJ

dnia 20-go marca 1919 roku.

Otrzymało z Berlina	
Marek Polskich	1.299.211.000,—
Otrzymało z drukarni w Warszawie	Marek Polskich 216.000.000,—
	Mk. 1.515.211.000,—
Spalono przed 11/11 1918 r.	4.176.000,—
Pozostałość w Centrali wynosi *)	255.447.354,50
Pozostałość w Oddziałach wynosi	61.723.855,50
W obiegu znajduje się	Mk. 1.193.863.790,—
Dnia 11/11 1918 roku obieg wynosił	880.150.887,50
Od dnia przejścia Kasy wypuszczono	Mk. 313.712.922,50

*) W tej sumie Mk. 45.000.000,— bardzo zniszczonych.

Naczelnny Dyrektor:

(—) *Stanisław Karpiński.*

Główny Skarbnik:

(—) *Marjan Karpus.*

Warszawa, dn. 21 marca 1919 r.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

Z Ministerstwa Pracy i Opieki Społecznej.

Dnia 14 marca r. b. z inicjatywy Sekcji Emigracji i Pośrednictwa Pracy przy Ministerstwie Pracy i Opieki Społecznej odbyła się pod przewodnictwem Szefa Sekcji p. Okołowicza konferencja poświęcona sprawie emigracji żydowskiej. Na posiedzenie zaproszeni zostali przedstawiciele organizacji żydowskich, stykających się w swej działalności bezpośrednio lub pośrednio z ruchem wychodźczym. Przybyli przedstawiciele Warszawskiej Grupy Starozakonnych, Ortodoksoów, Partji Równości Obywatelskiej, Warszawskiego Biura Informacyjnego dla Emigrantów Żydów, Tow. Biura Pośredn. Pracy, Tow. I. T. O. Żyd. Tow. Niesienia Pomocy Ofiarom Wojny.

Szef Sekcji zagajając posiedzenie podkreślił, że Rząd polski przywiązuje wielką wagę do pomyślnego rozwiązania problemu emigracji i uznaje, że wychodźstwo żydowskie miało przed wybuchem wojny swoje specyficzne cechy, pragnie w kwestjach, dotyczących tego wychodźstwa zasięgać opinii działaczy społecznych na tem polu z łona społeczeństwa żydowskiego. Przy tej sposobności podkreślił p. Okołowicz konieczność skoordynowania działalności poszczególnych towarzystw opiekuńczych i wystąpił z propozycją zorganizowania jednego towarzystwa zupełnie apolitycznego, które działalność rzędu odpowiedniobu uzupełniał.

W bardzo ożywionej i treściwej dyskusji wyłożyli się dwa poglądy na omawianą kwestję: większość mówców poparła gorąco projekt rządowy, domagający się, by niezależnie od państwowych urzędów pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami powstała organizacja z łona społeczeństwa żydowskiego, któraby przy poparciu moralnym i materialnem Rządu zajęła się zorganizowaniem biur opieki nad wychodźcami na obszarze całego Państwa, mających za zadanie udzielanie niezbędnej pomocy i wskazówek wychodźcom żydom. Mniejszość zebranych była zdania, iż sprawa opieki nad emigrantami nie wykracza z dziedziny polityki emigracyjnej, a więc winna być prowadzona wyłącznie przez urzędy państwowe. Obfitość materiału, przedstawiającego się w dyskusji znaczne zainteresowanie się omawianą kwestją sprawiły, że posiedzenie nie

mogło wyczerpać porządku dziennego i dalszy ciąg dyskusji odbędzie się natychmiast po powrocie Szefa Sekcji z Paryża.

Rejestracja bezrobotnych m. st. Warszawy, uzrządzona przez Ministerstwo Pracy i Opieki Społecznej w grudniu r. u., przeprowadzona była przez Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w przyśpieszonym tempie przez miesiąc styczeń do połowy lutego.

Po zarejestrowaniu 75.000 bezrobotnych, rejestracja została przerwana dla dokonania kontroli, która wykazała około 15.000 osób niekwalifikujących się do pobierania zapomóg.

Dnia 3 marca rejestracja została wznowiona i do 20 b. m. zapisało się nowych 12.000 bezrobotnych. Wobec tego, że liczba zapisów zmniejsza się stale, Państwowy Urząd Pośrednictwa Pracy i Opieki nad Wychodźcami w Warszawie postanowił zakończyć rejestrację z dniem 1 kwietnia r. b.

Bezrobotni reflektujący na zapomogi i nie zarejestrowani dotychczas mogą zgłaszać się do dnia 1 kwietnia do biur zapisów; po tym terminie rejestracja nie będzie wznowiona.

Adresy biur zapisów: Marszałkowska 12, Górczewska 8, Chłodna 44, Kopernika 41, Fabryczna 3, Tarczyńska 4, Pl. Mirowski 16—18, Geśia 81, Nowolipie 8, Stawki 24, Strzelecka 48, Targówek, stacja kol. Mareckiej.

Z Ministerstwa Aprowizacji.

Ministerstwo Aprowizacji komunikuje, celem uniknięcia nieporozumień ze strony konsumentów, że w transportach mąki amerykańskiej stwierdzone dwa odmienne gatunki tej mąki.

Różnica między jednym i drugim gatunkiem polega wyłącznie na zabarwieniu, mianowicie: jeden gatunek ma kolor biały, podczas gdy drugi lekko żółtawy. Odmienność zabarwienia nie wpływa zupełnie na zalety mąki, gdyż rozbiór dokonany przez pracownię chemiczną przy Mag. m. stoł. Warszawy mąki i ciasta tak z jednego, jak z drugiego gatunku nie znalazł żadnej różnicy. Przypuszczać należy, że mąka pochodzi z różnych stron Ameryki.

Z Głównego Urzędu Likwidacyjnego.

W Lublinie utworzony został Komisarjat Głównego Urzędu Likwidacyjnego, prowadzenie prac którego zostało powierzone p. Zdanowskiemu. Celem pracy Komisarjatu tego jest ustalenie pozostałego po b. Austro-Węgierskim Zarządzie Wojskowym na obszarze b. gen. gubernatorstwa w Lublinie majątku, zabezpieczenie go na rzecz Państwa Polskiego i przekazanie go właściwym władzom Polskim. Komisarjat ma łącznie z tem za zadanie zebranie materiałów, potrzebnych Głównemu Urzędowi Likwidacyjnemu do rozrachunku Państwa Polskiego z b. Monarchją Austro-Węgierską z tytułu okupacji.

Wszystkie władze są obowiązane na mocy dekretu o Głównym Urzędzie Likwidacyjnym dostarczać Komisarjatu Likwidacyjnemu w Lublinie wszelkich danych i materiałów, potrzebnych do przeprowadzenia powierzonych Komisarjatu zadań i prac.

TELEGRAMY I PISMA
DO NACZELNIKA PAŃSTWA W DNIU IMIENIN.

Do Naczelnika Państwa nadeszły w dalszym ciągu z okazji imienin następujące depeze:

Zjazd kół Narodowego Komitetu Obrony Podhala, Spisza i Czadeckiego, zebrany w Krakowie dnia 16 marca łącząc się w hołdzie, jaki w dniu imienin składa Naczelnikowi Państwa cały naród, i wyraża gorącą prośbę, aby sprawy zagrożonych kresów południowych nadal skutecznie bronił.

Szajnocha, Tetmajer, Osiecki, Goetel, Pawlica.

Dziś odbył się w koszarach milicji ludowej uroczysty obchód ku uczczeniu imienin Komendanta Piłsudskiego. Zebrane przez członków milicji ludowej 765 marek, 20 rubli, 6 koron za pośrednictwem komendy głównej składamy do dyspozycji Komendanta Piłsudskiego — Komendant Piłsudski niech nam żyje!

Konopezyński, komendant okręgu łódzkiego.

Z licznych stron kraju otrzymałem szereg telegramów z życzeniami z okazji imienin Naczelnika Państwa. Miło mi donieść o tych dowodach szczytów uczuć tutejszej ludności i pozwałam sobie imieniem własnem i tutejszych władz prosić o przedłożenie Panu Naczelnikowi Państwa wyrazów najlepszych życzeń i głębokiej czci.

Generalny delegat Gałęcki.

Nadto nadesłały depesze holdownicze:

Deputacja obywateli Polaków wszystkich władz powiatu Gościckiego. — Rada przybozna starostwa w Wieliczce. Nauczycielstwo powiatu Oświęcimskiego. Grono obywateli Krośnieńskich. Rada robotnicza Wieliczki. Obywatele miasta Ostrowca.

Młodzież i nauczyciele szkoły realnej im. W. Łukasińskiego w Niemcach. Miechowski oddział zrzeszenia szkół powszechnych. Oddział Sandomierski zrzeszenia nauczycielstwa szkół początkowych. Komitet P. P. S. w Jasle. Uczniowie szkoły męskiej w Pilźnie. Sejmik powiatu Pińczowskiego. Komitet Kobiet P. P. S. w Jasle. Obywatelki i obywatele Łodzi. Rada miejska w Krasnymstawie. Rada miejska wraz z zarządem gminy wiejskiej Buska. Zrzeszone nauczycielstwo szkół powszechnych Kujaw. Kujawski okręg polskiego stronnictwa ludowego. Kujawski okręg związku zawodowego robotników rolnych w Włodawku. Wszystkie urzędy państwowe, rada miejska miasta Kozienc, związek zawodowy robotniczy, P. P. S., P. S. R., Koło miejscowe, Gimnazjum wiejskie, Nauczycielstwo szkół powszechnych, Straż ogniowa, Rezerwowa Ludowa, Towarzystwo Świeciłca etc. Członkowie sejmiku powiatowego w Koziencach. Oddział zrzeszenia nauczycielstwa polskich szkół początkowych w Niemcach. Stronnictwo Niezawisłości Narodowej i Liga kobiet w Sosnowcu.

UCHWAŁY MIASTA CIECHANOWA.

Wydział Prasowy Prezydium Rady Ministrów komunikuje:

Do Pana Prezydenta Ministrów nadesłano następujące pismo:

„Do Pana Prezydenta Ministrów Paderewskiego.

My, mieszkańcy miasta Ciechanowa i wsi okolicznych powiatu Bielskiego, ziemi Grodzieńskiej, zebrawszy się na wiece

1) dnia 23 lutego 1919 r., żądamy, by powiat Bielski w całości był przyłączony do Królestwa Polskiego i administracyjnie podlegał Ministerstwu Spraw Wewnętrznych.

Żądamy: by Wilno, Dynaburg, Mińsk, Lwów, Gdańsk,

2) jako ziemie polskie z powrotem do łona Ojczyzny Polski przyłączone zostały.

3) Żądamy przymusowego poboru do wojska polskiego.

Racz przyjąć Czcigodny i Wielki Patriotę polski nasze żądanie, poprzyj tę sprawę, ukochany nasz Wodzu i Synu Polski.

Ciechanowiec, 23. II. 1919^r.

Następują podpisy.

Życie sejmowe.

Sojusz Rzeczypospolitej polskiej z państwami Ententy.

Komisja dla spraw zagranicznych wygotowała na plenum Izby następujący wniosek:

Wysoki Sejm raczy uchwalić. Suwerenny Sejm Rzeczypospolitej stwierdza ustalony w czasie wojny wspólną walką o zwycięstwo prawa narodów sojusz polski z wielkimi demokracjami zachodu, które niepodległość i zjednoczenie Polski za cel wojny i pokoju ze swej strony również ogłosiły. Państwo polskie jest państwem sprzymierzonym z mocarstwami sprzymierzonymi dla walki z Niemcami. Armja polska jest armją sojuzniczą i współwalczącą z ich wojskami. Przedstawiciele polscy na międzysojuzniczych naradach Kongresu pokoju są przedstawicielami Państwa Polskiego.

Sejm zwywa rząd, by przedłożył jak najprędzej do zatwierdzenia Sejmowi zawarte imieniem suwerennej Rzeczypospolitej umowy polityczne, wojskowe i gospodarcze, dające prawny wyraz faktycznemu sojuszowi Polski z rzeszonymi mocarstwami w myśl żywotnych interesów państwa polskiego i

wspólnych dążeń do ustalenia trwałego pokoju w Europie, zabezpieczającego wszystkie narody od przemocy zabobrzezych sąsiadów.

Do wniosku dołączyła komisja następujące motywy:

Wielokrotnymi powstania, skierowanemi przeciwko trzem państwom rozbiornym, naród polski stwierdzał nieustannie przez półtora wieku, że nie uznał on nigdy rozbiórów Rzeczypospolitej, że nie przestał nigdy walczyć o odzyskanie niepodległości i zjednoczenia rozdarłej Ojczyzny. Ten też jedyny cel miały wszystkie poczynania wojskowe narodu polskiego w obecnej wojnie światowej.

Krwia zaś, przelana przez różne formacje wojskowe polskie na różnych frontach w walkach ze wspólnym wrogiem, został ustalony sojusz narodu polskiego z mocarstwami sprzymierzonymi dla wojny z Niemcami. Sojuzniczy ten stosunek uznany mocarstwami sprzymierzonymi, przynajmniej wojskom polskim prawa wojsk sojuzniczych, a przedstawicielom Polski prawo udziału w naradach międzysojuzniczych kongresu pokoju. Gdy obecnie mocarstwa rzeszone uznają oficjalnie suwerenną Rzeczpospolitą Polską — sojusz polski ze zwycięskimi demokracjami zachodu nabiera większej siły.

PRZYJĘCIE CZŁONKÓW MISJI WOJSK KOALICYJNYCH NA ZAMKU

Dnia 22 b. m. Minister Spraw Wojskowych gen. porucznik Józef Leśniewski i szef sztabu generalnego pułk. Haller podejmowali uroczyste członków misji wojsk koalicyjnych w salonach Zamku. Na zebraniu obecny był Naczelnik Państwa, Kom. Józef Piłsudski.

Misje wojskowe reprezentowali: francuska—gen. dywizji Niessel, podpułkownicy: de Montmarin, Reuty, Marquet, Jacobi, majorowie: Goluchowski, Sayete, kapitanowie: Gallaud, de Suzanne, oraz porucznicy: de Fradel, Reverseant, Duchêne i Dyet; angielska—pułkownicy: Hammond, Wade, podpułkownik Swifte, major Rawlings, kapitanowie: Ewell, Maule, porucznik Langford; włoska: gen. major Romei Longhena, kapitanowie: Venturi, Pallavicini i porucznicy: Pergolani i Antonelli; amerykańska: pułkownik Grove oraz kapitanowie: English i Hollister. Wojska Hallera reprezentowali porucznicy: Jaworski i Pudlicki.

Gości zabawiali rozmową liczni przedstawiciele władz i urzędów wojskowych polskich, a mianowicie, generałowie de Henning, Michaelis, Jacyna, obaj wiceministrowie Sosnkowski i Majewski, Latour, Romiszewski, Puchalski, Symon, Golegórski, Trzaska, Durski, Osiański, Olszewski, Rodziewicz, Karnicki, Pik, Koziell, Poklewski, Inhatowicz, Hordyński, Kaczyński; pułkownicy: Malczewski, Rybak, Suszyński, Lossowski, Jasiński, Rządkowski, Zawadzki, Nieniewski, major Kasprzycki, rotmistrz Kredowicz, rotm. Wieniawa-Długoszowski, porucznik Zieliński, redaktor „Placówki”, porucznik Cieszyński, Stanisław Car, szef kancelarii cywilnej Naczelnika Państwa, prof. Tokarz, szef sekcji naukowej i Remigusz Kwiatkowski, naczelnik wydzw. prasowego, oraz liczne grono oficerów wyższych i niższych.

Duchowieństwo reprezentował biskup polowy wojska polskiego, ks. Gall.

Z posłów obecni byli: Anusz, prezes sejmowej komisji wojskowej, Dąbski, Matakiewicz, Moraczewski, Malczewski, Załuska i inni.

Podczas śniadania Naczelnik Państwa, Kom. Piłsudski, przemówił w języku francuskim: „Jestem nader szczęśliwy, widząc przyjaźnie złączonych wokół tego stołu oficerów polskich z przedstawicielami wielkich armji aliantów.

Te sławne armje będą zawsze żywym przykładem, wskazującym młodej polskiej armji, jak należy walczyć, zwyciężać i trwać aż do końca, aby zatrzymać ostatecznie nad Niemcami wroga. Jestem przekonany, iż dawne wspomnienia, stare tradycje przyjaźni, zarówno jak pomoc i poparcie, okazane naszej armji przez naszych towarzyszy broni, zapewnią nam na długie lata przyjaźń trwałą w ten sposób, iż żołnierze polscy i żołnierze aliantów będą na zawsze członkami jednej wielkiej rodziny, jak bracia.

Jestem szczęśliwy, panowie, iż mam okazję z racji tej uroczystości do wzniesienia kielicha na cześć wielkiego wodza zwierzchniego armji aliantów, marszałka Focha, i na cześć bohaterów i walecznych armji: Francji, Anglii, Włoch i Ameryki.

Mowę Naczelnika Państwa pokryły huczne oklaski, a orkiestra, przygrywająca w przyległej sali,

wykonała hymny państw koalicyjnych, których wyśpiewała w skupieniu i stojąc.

Imieniem członków misji wojska koalicyjnego odpowiedział prezes misji francuskiej, general dywizji, Niessel:

„Panie generale, panowie! Jestem nader szczęśliwy, uczestnicząc w tem zaimanifestowaniu uczuć przyjaźni dla Ententy, które was zebrano dzisiaj. Naczelnik Państwa przed chwilą powiedział, iż młoda armja polska będzie mogła brać przykład z wielkich armji sojuzniczych. Lecz my wiemy wszyscy, iż armja polska nie czekała na przykład armji sojuzniczych, aby użyć się zwycięząc. Względem Tatarów i Turków, których Sobieski powstrzymał ostatecznie pod Wiedniem, Polska była przedmurzem cywilizacji wobec barbarzyństwa Wschodu. I jak ongi, cały świat cywilizowany mocno zwróciło ku Polsce, która będzie bronila naszej sztuki, naszych obyczajów i naszych rodzin od barbarzyństwa bolszewickiej. Dziś, jak w dni Grunwaldu, kiedy Jagiellonowie zdruzgotali na wieki zachłanny germanizm, miazdząc teutonów, Polska znów znajduje Prusy na czele swych wrogów. Upadek orła czarnego na polach Francji pozwolił Orłowi Białemu wznowić lot zwycięski i na swych skrzydłach wnieść Polskę do pięknej i świetnej przyszłości. Ale ja, jako Francuz — i jestem pewien, iż pan general Romei podziela moje uczucia — nie mogę zapomnieć ścisłego braterstwa broni, które nas łączy. Kiedy ostatni podzielił wtrącił Polskę do grobu, legjony zniosły jeszcze sławę bojową do Włoch, gdzie pomogły wyzwolić Lombardię. Później, podczas epopei Cesarstwa, posyły śladem orłów napoleońskich od stolicy do stolicy, od Madrytu do Moskwy, i w dniach upadku wierność polską zmieszała krew swoją z krwią francuską na wszystkich polach naszych bitew, i, zaiste, nie napróżno dla honoru tylko szwadron ułanów polskich zasłużył wraz z grenadjerami starej gwárdji na zaszczyt towarzyszenia na wyspę Elbę zwyciężonemu bohaterowi.

Orzę ententy pozwolił Polsce wyjść z grobu, ale stało się to dlatego, iż cały naród polski przez swój nieugięty patriotyzm polski potrafił pozostać w miegle żywym, zachowując szacownie swój język, cywilizację i sztukę. Jestem szczęśliwy, mogąc wnieść kielich na cześć wodza wojska polskiego, na cześć armji i całej Polski, którą pragniemy widzieć wielką, niepodległą i potężną. I dlatego z całego serca wołam: Niech żyje Polska!

Ostatnie słowa, wypowiedziane przez generała Niessel po polsku, pokryte były hucznymi oklaskami. Orkiestra wykonała polski hymn narodowy.

Przyjęcie na Zamku trwało od godz. 2 do 5 po południu.

Kronika polityczno-społeczna

Rocznica powstania kościuszkowskiego. Wywołany podczas zeszłorocznego obchodu setnej rocznicy śmierci Tadeusza Kościuszki komitet budowy pomnika Tadeusza Kościuszki w Warszawie na ostatnim swem posiedzeniu, na wniosek prezesa Rady Miejskiej, p. Ign. Balińskiego, uchwalił, aby w d. 25 marca r. b. urządzić uroczysty obchód 45-iej rocznicy powstania kościuszkowskiego, która wprowadziła przypada w d. 24 b. m., jednak postanowiono przenieść obchód na dzień następujący, z powodu przypadającego święta Matki Boskiej.

Program obchodu, w porozumieniu z władzami: kościelną i wojskową, przedstawia się, jak następuje:

W d. 25 marca, o g. 10 i pół rano, nabożeństwo uroczyste w kościele archikatedralnym św. Jana, z udziałem przedstawicieli Sejmu, władz państwowych, miejskich, wojska i cechów. O przemówienie w kościele uproszony będzie jeden z księży-posłów z Wielkopolski. Bilety do prezbiterjum w liczbie 200 będą rozdane reprezentantom Sejmu, Rządu i władz miejskich, oraz wojskowych. Nawy boczne zarezerwowano dla młodzieży szkolnej; środkową — dla cechów i przedstawicieli instytucji, stowarzyszeń, związków i publiczności (bez biletów).

Po nabożeństwie na placu Zamkowym — rewja wojskowa z udziałem wszystkich rodzajów broni, pod dowództwem generała wyższej rangi. W rewji, oraz w uroczystości wzięmie udział sokółstwo ziemi warszawskiej.

Od godz. 6-ej po poł. w sali posiedzeń Rady Miejskiej na Ratuszu — uroczysta akademja, na której przemówią: prezes Rady Miejskiej, Ig. Baliński, b. wice-prezes, Artur Śliwiński, i przedstawiciel rządu. Bilety na akademję, na salę posiedzeń, będą rozdane; bilety na galerję można otrzymywać w kancelarji Rady Miejskiej od poniedziałku.

Wieczorem w teatrze Wielkim przedstawienie galowe, z następującym programem: polonez Kościuszkowski, żywy obraz „Przysięga Kościuszki na rynku krakowskim”, hymn konfederatów barskich i tańce polskie. Bilety po cenach podwojnych w kasie zamawiań teatrów.

Dochód z przedstawienia przeznaczony w połowie na fundusz budowy pomnika Kościuszki i w połowie na żołnierzy polskich.

Komitet:

Prezes Rady Miejskiej

I. Baliński,

Prezydent miasta

P. Drzewiecki,

A. Śliwiński, J. Lorentowicz, red. K. Olchowicz, J. Heurich,

B. Gembarzewski.

TELEGRAMY.

Komunikat sztabu generalnego.

Warszawa, 23 marca (PAT). — Front litewsko-białoruski. Grupa gen. Szeptyckiego. Bolszewicy zaatakowali w nocy z dnia 22 na 23 b. m. naszą załogę w Nowojelni. Po walce na bagnety na ulicach miasteczka odbito atak nieprzyjacielski i zmuszono ich do ucieczki. Grodzieńscy ułani pod dowództwem por. Czuczeliwicz stoczyli zwycięską potyczkę z bolszewickimi huzarami pod Czernichówką.

Grupa gen. Listowskiego: Nasza kawalerja zajęła Telechanów. Pod Łobczyzmem toczą się walki z napierającymi bolszewickimi oddziałami.

Front Wołyński. Grupa gen. Smigłego-Rydzka: Na południe od Włodzimierza Wołyńskiego potyczki patroli.

Front Galicyjski. Gen. Iwaszkiewicz. Grupa pulk. Berbeckiego. Sytuacja bez zmiany.

Grupa lwowska. Zwykła działalność artylerji i drobne utarczki patroli. Dnia 15 marca zginął śmiercią bohaterską w obronie Lwowa por. Michał Dziewanowski, dzielny dowódca I szwadronu I pulku ul. Krechowickich.

Grupa gen. Aleksandrowicza: Atak w kierunku północnym rozwija się dalej. Wśród walk ze stawiającym silny opór nieprzyjacielem wojska nasze posuwają się naprzód. W ciągu dnia 22 marca zdobyły one Janówek, Czarnokońce, Mużyłowice.

Grupa wielkopolska: Przez cały dzień silne ognie artylerji. Atak ukraiński na Dobrzany odparto.

Grupa pulk. Minkiewicza: Drobne utarczki patroli ukraińskich z naszymi strażami.

Uchwały w sprawie Śląska.

Kraków, 23 marca (PAT). — Wczoraj popołudniu odbył się tu na Rynku Głównym publiczny

wiecz w sprawie Śląska, Spiszu i Orawy przy tłumnym udziale ludności. Przemawiał między innymi poseł Oraczewski, oraz imieniem górników śląskich pani Kluszyńska. Uchwalono rezolucję, motywującą prawa polskie do tych ziem i proszącą sprzymierzone z Polską państwa ententy o powzięcie w tym duchu decyzji. Rezolucję powyższą przesłano telegraficznie do Clemenceau, Lloyd'a George'a, Wilsona, do misji Ententy w Cieszynie, do Paderewskiego, Noulensa i do Komitetu Narodowego w Paryżu.

REPERTUAR TEATRÓW WARSZAWSKICH.

Teatr Wielki. Dziś „Olelle” — Jutro uroczyste przedstawienie z okazji 125 rocznicy przysięgi Tadeusza Kościuski.
Teatr Rozmaitości. Dziś „Marta”, jutro „Pan poseł”.
Teatr Polski. Dziś i jutro „Mirandolina”.
Teatr Mały. Dziś i jutro „Brat Marnotrawny”.
Teatr Letni. Dziś i jutro „Mąż z czecznościami”.

Zgubiono paszport na imię Jadwigi Biskupiak — Dzielnia 98. 744.

XVI Sprawozdanie Zarządu Towarzystwa Akcyjnego Warszawskiej Fabryki Mebli Stylowych Z. Szczerbiński i S-ka w Warszawie za okres od 1-go Lipca 1917 r. do 1-go Lipca 1918 r.

Debet.

Rachunek Strat i Zysków.

Kredyt.

	Ruble	Kop.	Ruble	kop.		Ruble	Kop.	Ruble	kop.
Reszta strat z r. 1916/17			21,109	05	Dochody z produkcji fabrycznej	19,372	28		
Wynagrodzenie Zarządu i Administracji	16,943	18			Dochody ze sprzedaży magazynu głównego w Warszawie	59,875	52		
Podatki i patenty	1,785	08			Dochody ze sprzedaży magazynu pokryć	67,991	19		
Ubezpieczenia od ognia	4,789	27			Dochody ze sprzedaży magazynu mebli w Kijowie	79,445	45	226,684	44
Opał i światło	3,238	03							
Reparacje maszyn, budynków i narzędzi	4,873	80							
Procenty od długów	6,464	33							
Koszty ogólne interesu	2,339	85							
Koszty utrzymania magazynu głównego w Warszawie	26,174	30							
Koszty utrzymania magazynu pokryć	17,622	56							
Koszty utrzymania magazynu mebli w Kijowie	51,736	14							
Najem nieruchomości Pawia № 67	6,066	35							
Straty wojenne	6,265	46	148,297	85					
Czysty zysk			57,277	54					
			226,684	44				226,684	44

Projekt podziału zysków.

	Ruble	Kop.	Ruble	kop.		Ruble	Kop.	Ruble	kop.
Zysk z r. 1917/18 przeznaczają się:					Czysty Zysk z roku 1917/18			57,277	54
Na Kapitał Amortyzacyjny:									
5% od wartości budynków, łącznie z dodatkowymi kosztami urządzenia fabryki, razem 5% od Rb. 166,886.14	8,344	31							
10% od wartości kotłów parowych, maszyny parowej, instalacji elektrycznej, maszyn i inwentarzy ruchomych, razem 10% od Rb. 76,535.21	7,653	52	15,997	83					
Na Kapitał Zapasowy:									
10% od czystego zysku z r. 1917/18 t. j. od Rb. 57,277.54			5,727	75					
Na Dywidendę:									
5% od Kapitału Zakładowego czyli po Rb. 25 — od każdej akcji			35,000	—					
Reszta Zysków do przeniesienia na rok przyszły 1918/19			551	96					
			57,277	54				57,277	54